

...και αυταπάτες...

Γράφει η **Ζέττα Μελαμπιανάκη**

Η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις 25-1-2015 δημιούργησε κλίμα αισιοδοξίας στην μεγάλη πλειοψηφία εργαζομένων και ανέργων. Ο άμεσος σχηματισμός κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θόλωσε το προφίλ της «αριστερής κυβέρνησης», αλλά και μόνο η σκέψη ότι δεν υπήρχε ξανά στη θέση του Πρωθυπουργού ο Αντώνης Σαμαράς, και μόνο η εικόνα του Βαρουφάκη να λέει στον Ντάισεμπλουμ ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν συζητάει με την τρόικα, εξακολουθούσε να γεννά αισθήματα χαράς στην ταλαιπωρημένη, περιφρονημένη και ταπεινωμένη λαϊκή πλειοψηφία. Γιατί, το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν συνέπεια της μεγάλης καταστροφής που έφεραν οι μνημονιακές πολιτικές που εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις της τελευταίας πενταετίας, αλλά και αποτέλεσμα-έμμεσο- των κοινωνικών αγώνων. Γιατί υπήρξε έντονη και γενικευμένη η αίσθηση ότι μπαίνουμε σε νέα φάση, ότι το πολιτικό σκηνικό τροποποιείται ριζικά και ότι η νέα Κυβέρνηση με Κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, βάζει νέες παραμέτρους στο «πολιτικό παιχνίδι» με την ΕΕ, τις αγορές, το ΔΝΤ, με αποτέλεσμα να εκτοξευθεί σε αστρονομικά ποσοστά η δημοτικότητα της.

Στις 17 Φλεβάρη, το «αντιμνημονιακό» προφίλ της κυβέρνησης θόλωσε. Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τον Προκόπη Παυλόπουλο για τη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν έγινε εύκολα αποδεκτή από «το λαό της αριστεράς». Στέλεχος της ΝΔ και της καραμανλικής της πτέρυγας, με συμμετοχή από κεντρική θέση σε κυβερνήσεις των προηγούμενων χρόνων, που είχε δώσει την ψήφο του στο μνημόνιο του 2012. Η επιχειρηματολογία της κυβέρνησης για επιλογή για “πολιτικής σταθερότητας”, και “εθνικής συναίνεσης” μπροστά στην κρίσιμη μάχη για το χρέος, δεν ακούστηκε πειστική στο λαό της αριστεράς-αλλά προτιμούσε να ξεχάσει το όλο θέμα. Εξάλλου μόνο τρεις βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν δήλωση διαφωνίας αλλά ψήφισαν και μόνο μια βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ανοιχτή διαφωνία και απείχε.

Στις 20 Φλεβάρη του 2015, ένα μήνα μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές, μετά από ένα έντονο θρίλερ διαπραγματεύσεων που γέννησε πολλές προσδοκίες και ελπίδες στη

συντριπτική πλειοψηφία του λαού, υπογράφηκε τελικά η συμφωνία στο Eurogroup. **Τα βασικά σημεία της συμφωνίας της 20/2, είναι -χωρίς καμιά διάθεση υπερβολής- προσβλητικά για τη νοημοσύνη και σχεδόν δολοφονικά για την ελπίδα κοινωνικής αλλαγής που είχε επενδυθεί στην προοπτική της Κυβέρνησης με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ. Η ελληνική κυβέρνηση «κέρδισε» παράταση τεσσάρων μηνών στο «πρόγραμμα». Πρόκειται πράγματι για κέρδος; Τι είδους και σε ποια κατεύθυνση;**

Ας δούμε τι υπογράφηκε από την κυβέρνηση εκείνη την Παρασκευή της 20 Φλεβάρη:

1. «Το Eurogroup επαναλαμβάνει την εκτίμησή του για τις αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής που έχουν γίνει από την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό».

Ποιες είναι αυτές οι προσπάθειες «προσαρμογής»; Μα φυσικά η εφαρμογή των πολιτικών των μνημονίων.

Έλεγε ο Α. Τσίπρας δώδεκα μόλις ημέρες πριν: «Με ευθύνη τόσο των προηγούμενων κυβερνήσεων όσο και των εταίρων μας, επιβλήθηκε στον ελληνικό λαό ένα πρόγραμμα λιτότητας που γνωρίζαμε ότι θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια όχι σε μια παροδική ύφεση αλλά σε μια μακροχρόνια βλάβη των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας και σε πρωτοφανή τη συρρίκνωση της ελληνικής οικονομίας. Όπως και έγινε. Μετά από πέντε σχεδόν χρόνια ακραίας λιτότητας, χάσαμε περίπου το ¼ του ΑΕΠ μας. Πάνω από ενάμισι εκατομμύρια συμπολίτες μας έχασαν τη δουλειά τους. Ενώ πάνω από δυόμισι εκατομμύρια αναγκάστηκαν να διαβιώνουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Την ίδια στιγμή το δημόσιο χρέος εκτινάχθηκε από το 124% στο 180% του ΑΕΠ. Ενώ διαλύθηκε η παραγωγική βάση της οικονομίας μας, υπήρξε μια πρωτοφανής διαδικασία αποεπένδυσης και εσωτερικής υποτίμησης, που δημιούργησε ένα εκρηκτικό μείγμα ύφεσης και αποπληθωρισμού, που δυσχεραίνει καταλυτικά τη προοπτική της ανάκαμψης.» (Αλέξης Τσίπρας, προγραμματικές δηλώσεις, 8/2/2015).

Αυτή η καταστροφική πολιτική της πενταετίας, βαφτίζεται από τη συμφωνία «αξιοσημείωτες προσπάθειες προσαρμογής». Και η κυβέρνηση συνυπογράφοντας, ομολογεί πως ότι έγινε-έγινε, αλλά και ότι ήταν και καλό αυτό που έγινε.

2. «Το Eurogroup σημειώνει, στο πλαίσιο της υπάρχουσας διευθέτησης, το αίτημα της Ελλάδας για παράταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, η οποία διέπεται από μία σειρά δεσμεύσεων».

Και επειδή υπάρχει επιμονή της κυβέρνησης ότι άλλο δανειακή σύμβαση και άλλο μνημόνιο:

«Ο σκοπός της επέκτασης είναι η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης στη βάση των όρων της υπάρχουσας διευθέτησης (συμφωνίας), και με την καλύτερη δυνατή χρήση της υπάρχουσας ευελιξίας που θα επιθεωρηθεί από κοινού με τις ελληνικές αρχές και τους θεσμούς.»

3. Και πιο συγκεκριμένα: **«Μόνο με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης αυτής της παρατεινόμενης συμφωνίας από τους θεσμούς θα επιτραπεί την εκταμίευση της δόσης που απομένει από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) και τη μεταφορά των κερδών του 2014 από τα ελληνικά ομόλογα που διακρατούν οι κεντρικές τράπεζες της ευρωζώνης (SMP). Και τα δύο χρειάζονται εκ νέου έγκριση από το Eurogroup.»**

Δηλαδή, η υλοποίηση της παράτασης της δανειακής σύμβασης και η εκταμίευση της δόσης και η μεταφορά των 1,9 δις, θα υλοποιηθεί μετά την υλοποίηση της αξιολόγησης για την τήρηση των όρων (των όρων του μνημονίου φυσικά). Ας θυμηθούμε, ότι η αποδέσμευση των 1,9 δις τα οποία αποτελούν τα κέρδη της ΕΚΤ και των Περιφερειακών Κεντρικών Τραπεζών από τα ελληνικά ομόλογα που έχουν στην κατοχή τους. Η εκταμίευσή τους, όπως και η εκταμίευση των εκκρεμουσών δόσεων, εξαρτώνται από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης από τους «θεσμούς».

4. «Εν αναμονή της αξιολόγησης από τους θεσμούς, το Eurogroup συμφωνεί ότι τα κεφάλαια που είναι διαθέσιμα ως απόθεμα του **Ελληνικού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (HFSF)** θα πρέπει να παραμείνουν **δεσμευμένα από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF)** και εκτός της δικαιοδοσίας τρίτου μέρους κατά τη διάρκεια της περιόδου παράτασης της δανειακής σύμβασης (**MFFA**). Τα κεφάλαια αυτά θα είναι διαθέσιμα καθ' όλη τη διάρκεια της επέκτασης της δανειακής σύμβασης και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών και το κόστος των αποφάσεων. Θα αποδεσμευτούν μόνο με **αίτημα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.**»

Πρόκειται για τα 10,8 δις. που, ενώ έχουν εγγραφεί στο δημόσιο χρέος, μόνο μετά από έγκριση της ΕΚΤ μπορούν να εκταμιευτούν και μπορούν να χρησιμοποιηθούν

μόνο για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών κι αυτό όπως κρίνεται από την ΕΚΤ. Να θυμίσουμε ότι οι εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ότι 3 δισεκατομμυρίων από αυτά τα χρήματα θα κατευθυνόταν για χρηματοδότηση του προγράμματος αντιμετώπισης της κοινωνικής κρίσης, αλλά και για στήριξη των τραπεζών εξ αιτίας των ρυθμίσεων -που θα γινόταν-για τα κόκκινα δάνεια.

Σήμερα, οι αποφάσεις για τη χρήση αυτών των χρημάτων, θα βρίσκονται υπό την απόλυτη έγκριση της ΕΚΤ.

5. «Οι ελληνικές αρχές επαναλαμβάνουν την **αδιαμφισβήτητη δέσμευσή τους να τηρήσουν τις δανειακές υποχρεώσεις προς όλους τους πιστωτές, πλήρως και έγκαιρα.** Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται επιπλέον να διασφαλίσουν τα **πρέποντα πρωτογενή πλεονάσματα** ή τα οικονομικά έσοδα που απαιτούνται για τη **βιωσιμότητα του χρέους**, σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012. Οι θεσμοί θα λάβουν υπόψιν τις οικονομικές συνθήκες του 2015 για τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος του 2015.»

Η παραπάνω δέσμευση σημαίνει πως κυβέρνηση αποδέχεται και αναγνωρίζει το σύνολο του χρέους και αναλαμβάνει την υποχρέωση για έγκαιρη, πλήρη τήρηση των δανειακών υποχρεώσεων προς όλους τους πιστωτές. Σημαίνει όμως και ότι το θεωρεί εξυπηρετήσιμο και βιώσιμο, και αυτό είναι ένα ακόμη σημείο υποχώρησης. Μόλις δώδεκα ημέρες πριν ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για μη βιώσιμο χρέος και τεχνικές απομείωσή του:

«Η εικόνα του χρέους που χθες ξεπέρασε το 180% του ΑΕΠ δεν επιτρέπει την εξυπηρέτηση του. Αυτό προσπαθούμε να εξηγήσουμε. Το πρόβλημα το ελληνικού χρέους δεν είναι πρόβλημα τεχνικής φύσης. Δεν είναι ζήτημα τεχνικής υλοποίησης δεδομένων αποφάσεων. Είναι πρόβλημα πολιτικής φύσης και πολιτικών επιλογών. Όσο οι εταίροι επιμένουν στην λιτότητα, τόσο το πρόβλημα του χρέους θα ανακυκλώνεται και θα επιδεινώνεται. Αν συμφωνήσουμε λοιπόν ότι η λιτότητα είναι καταστροφική, η τεχνική λύση για την απομείωση και την αποπληρωμή του θα βρεθεί μέσα από διαπραγματεύσεις και συναινέσεις.»
(Αλέξης Τσίπρας, προγραμματικές δηλώσεις, 8/2/2015).

Όσο για την αναθεώρηση του στόχου για το πρωτογενές πλεόνασμα, η διατύπωση «πρέποντα πρωτογενή πλεονάσματα...για τη βιωσιμότητα του χρέους» είναι μάλλον

περιοριστική για το μέλλον, ενώ η υπόσχεση για αναθεώρηση περιορίζεται μόνο για το 2015.

6. «Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να απόσχουν από κάθε **ανατροπή μέτρων ή μονομερείς αλλαγές** στις πολιτικές αυτές και στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα είχαν **αρνητικές συνέπειες στους δημοσιονομικούς στόχους, στην οικονομική ανάκαμψη ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα**, όπως αξιολογούνται από τους θεσμούς.»

Πρόκειται για μια από τις σημαντικότερες δεσμεύσεις. Δεσμεύεται η κυβέρνηση να απόσχει από κάθε ανατροπή μέτρων και από μονομερείς ενέργειες αλλαγής πολιτικής, εφόσον «έχουν αρνητικές συνέπειες στους δημοσιονομικούς στόχους, στην οικονομική ανάκαμψη ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα». Την απόφαση την παίρνουν πάλι οι «θεσμοί». Δηλαδή οποιοδήποτε μέτρο υλοποίησης κοινωνικής πολιτικής πρέπει να περάσει πρώτα από την έγκριση των «θεσμών» και μετά από την Βουλή. Χαρακτηριστικό του τι σημαίνει αυτή η ρήτρα, είναι η απόσυρση των δύο πρώτων νομοσχεδίων που είχαν αναγγελθεί για τις 100 δόσεις και τα κόκκινα δάνεια, η διόρθωση τους, η υποβολή τους στους «θεσμούς» για έγκριση αλλά και η αναβολή της εκδίκασης της προσφυγής των καθαριστριών στον Άρειο Πάγο μέχρι τον Οκτώβρη (δηλαδή η αναβολή της πρόσληψης των καθαριστριών για τον Οκτώβρη) μετά από αίτημα του Δημοσίου.

Ας δούμε κατάματα την πραγματικότητα.

Σε μια ενδιαφέρουσα ανταπόκριση από το Βερολίνο για την εφημερίδα «Το Βήμα», στις 20/2, του Νίκου Χειλά, αναφέρεται ότι:

Σύμφωνα με πηγές από το περιβάλλον του Σόϊμπλε υπάρχει πλέον μια διάθεση ειλικρινούς ανοχής ως προς τις κινήσεις της Ελληνικής κυβέρνησης! «Όταν λέμε, ότι αποδεχόμαστε μια μέγιστη δυνατή ευελιξία εκ μέρους της Αθήνας εντός του τρέχοντος προγράμματος, το εννοούμε στα σοβαρά. Όπως εννοούμε στα σοβαρά, ότι συμφωνούμε και με την πρόταση του έλληνα υπουργού για **διατήρηση του 70%** του σημερινού προγράμματος και την **αντικατάσταση του 30% με μέτρα** που θα επιλέξει ο ίδιος». Πάντα υπό την προϋπόθεση βέβαια, ότι τα νέα μέτρα θα είναι «δημοσιονομικά ουδέτερα», δεν θα γίνονται δηλαδή εις βάρος του ελληνικού προϋπολογισμού, ή των χρημάτων των δανειστών. «Το **βασικό για μας ήταν η αναγνώριση του τρέχοντος προγράμματος**» έλεγε η ίδια γερμανική πηγή. Από την στιγμή που η Αθήνα προχώρησε σε αυτό, πρόσθεσε, «δεν είχαμε κανένα λόγο πλέον να φαινόμαστε σκληροί»!!!

Δηλαδή, ο Σόιμπλε μας ενημερώνει ότι οι αναμενόμενες προτάσεις Βαρουφάκη, είναι τα ισοδύναμα μέτρα για το 30% του μνημονίου, ενώ το 70% είναι αποδεκτό ότι διατηρείται και θα υλοποιηθεί ότι από αυτό έχει απομείνει.

Παρά τις θριαμβολογίες της κυβέρνησης, τα αδιέξοδα της «διαπραγμάτευσης με κόκκινη γραμμή την παραμονή στο ευρώ», ήταν ήδη ορατά. Οι πρώτες φωνές διαμαρτυρίας άρχισαν να ακούγονται στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Κ. Λαπαβίτσας έθεσε σοβαρά ερωτήματα σε άρθρο του «Πέντε ερωτήματα απαιτούν απάντηση». Ο Σ. Κουβελάκης, έγραψε, «Τι ηττήθηκε στο eurogroup και πώς να μην οριστικοποιηθεί η ήττα». Και δεν ήταν οι μόνοι.

Η ανατροπή ήταν προφανής:

Αρχικά η κυβέρνηση δήλωνε ότι δεν θέλει την επόμενη δόση, δεν δέχεται επέκταση του υπάρχοντος προγράμματος αλλά διεκδικεί πρόγραμμα -γέφυρα, και διεκδικούσε να καλύψει τις χρηματοδοτικές ανάγκες της από τα 1,9 δις της ΕΚΤ, με αύξηση του πλαφόν για την έκδοση εντόκων γραμματίων και αξιοποίηση μέρους των 10,8 δις του ΤΧΣ για υλοποίηση του κοινωνικού προγράμματος.

Αυτή η διεκδίκηση, πάρα πολύ γρήγορα, κατέληξε ότι, ζητά την επέκταση της τρέχουσας συμφωνίας κατά 4 μήνες, δέχεται την επιτροπεία για την υλοποίηση της αξιολόγησης της τρέχουσας συμφωνίας, δέσμευση του 1,9 και των 10,8 δις και εκταμίευση δόσης τον Απρίλη ή όποτε υλοποιηθεί επιτυχώς η αξιολόγηση! Και, απ' ότι φαίνεται από τις δηλώσεις Ντράγκι (25/2) δεν πήρε ούτε την αποδοχή των ελληνικών ομολόγων από την ΕΚΤ (που είχε ανασταλεί στις 11/2) η οποία θα γίνει μετά την ολοκλήρωση της «αξιολόγησης του προγράμματος».

**Τι είδους επιτυχία είναι αυτή;
Και ΤΙ ΕΔΩΣΕ γι αυτή την «επιτυχία»;**

Και ύστερα, ήρθε η ΛΙΣΤΑ...

Στις 23/2, αργά το βράδυ, έφτασε στις Βρυξέλλες η «λίστα» Βαρουφάκη με τις προτεινόμενες «μεταρρυθμίσεις» από την ελληνική κυβέρνηση. Μια λίστα με σαφείς μνημονιακές δεσμεύσεις, με «άρωμα» κοινωνικής ευαισθησίας!

Μια πρώτη ανάγνωση της λίστας (που ήδη εγκρίθηκε από το eurogroup και τους «θεσμούς»

και έχει πάρει το δρόμο της προς τα εθνικά κοινοβούλια), δείχνει –κατά τομείς- τα παρακάτω:

Πρώτο Σημείο:

«Δημόσιες δαπάνες -Οι ελληνικές αρχές θα:

- Επανεξετάσουν και ελέγξουν δαπάνες σε κάθε τομέα των κυβερνητικών δαπανών (π.χ. παιδεία, άμυνα, μεταφορές, ΟΤΑ, κοινωνικά επιδόματα)
- Προσδιορίσουν μέτρα εξοικονόμησης δαπανών μέσω μιας ενδελεχούς επανεξέτασης των δαπανών κάθε Υπουργείου και του εξορθολογισμού των μη μισθολογικών και μη συνταξιοδοτικών δαπανών οι οποίες, στην παρούσα φάση, αντιστοιχούν στο εκπληκτικό **56%** των συνολικών δημοσίων δαπανών.
- Εφαρμόσουν νομοθεσία (που προς το παρόν βρίσκεται υπό τη μορφή προσχεδίου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους) για την **αναθεώρηση των δαπανών** για μη μισθολογικά επιδόματα σε όλο τον δημόσιο τομέα.»

ΔΗΛΑΔΗ:

Πρόκειται για σαφέστατη εξαγγελία ενός νέου κύκλου περικοπών στις ήδη τραγικά μειωμένες δαπάνες κρίσιμων τομέων του δημοσίου.

Πρόκειται επίσης για σαφέστατη εξαγγελία μείωσης μισθών, αφού τα λεγόμενα «μη μισθολογικά επιδόματα» δεν είναι τίποτε περισσότερο από αποζημιώσεις για υπερωριακή απασχόληση, δαπάνες εκτέλεσης υπηρεσίας-μετακινήσεις εκτός έδρας.

Εξαιρετικά ανησυχητική είναι επίσης η φράση «εξορθολογισμός των μη συνταξιοδοτικών δαπανών» (ΕΚΑΣ;).

Οι «διαρροές» επιμένουν ότι στο στόχαστρο (ξανα)μπαίνουν και επιδόματα για τα οποία δεν καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές και στα οποία ισχύουν εισοδηματικά κριτήρια. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν: ΕΚΑΣ, Επιδόματα στήριξης τέκνων, τρίτεκνα και πολυτεκνικά επιδόματα του ΟΓΑ, το φοιτητικό επίδομα των 1000€, επιδόματα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, επίδομα πετρελαίου θέρμανσης.

Δεύτερο Σημείο:

«Μεταρρύθμιση της κοινωνικής ασφάλισης - Η Ελλάδα δεσμεύεται να συνεχίσει τον εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος. Οι αρμόδιες αρχές θα:

- «Συνεχίσουν να επεξεργάζονται διοικητικά μέτρα για την **ενοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των συνταξιοδοτικών πολιτικών και την εξάλειψη των «παραθύρων» και κινήτρων που αυξάνουν υπερβολικά τον αριθμό των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων σε όλη την οικονομία και, πιο συγκεκριμένα, στον τραπεζικό και δημόσιο τομέα.**
- **Συγκεντροποιήσουν τα συνταξιοδοτικά ταμεία προκειμένου να υπάρξει εξοικονόμηση.**
- **Καταργήσουν σταδιακά τις χρεώσεις υπέρ τρίτων, με δημοσιονομικά ουδέτερο τρόπο**
- **Θεσπίσουν καλύτερη διασύνδεση μεταξύ των συνταξιοδοτικών εισφορών και των εισοδημάτων, εκσυγχρονίσουν τα επιδόματα, ενισχύσουν τα κίνητρα για τη δήλωση εργασίας και παράσχουν στοχευμένη βοήθεια σε εργαζόμενους ηλικίας 50-65 ετών, συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος Εγγυημένου Εισοδήματος, έτσι ώστε να εξαλειφθούν οι κοινωνικές και πολιτικές πιέσεις για πρόωρη συνταξιοδότηση η οποία επιβαρύνει υπέρμετρα τα συνταξιοδοτικά ταμεία.»**

ΔΗΛΑΔΗ:

· Η περικοπή των λεγόμενων πρόωρων συνταξιοδοτήσεων είναι ξανά στο τραπέζι. Επρόκειτο εξάλλου και για δέσμευση της κυβέρνησης Σαμαρά.

Είναι πλέον στον αέρα η δέσμευση της νέας πολιτικής ηγεσίας (Δ. Στρατούλης) ότι δεν θα θιγούν τα θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Η νεώτερη ερμηνεία της ΓΓ Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, είναι ότι «δεν θα θιγούν δικαιώματα εργαζομένων γυναικών με ανήλικα, άτομα με ειδικές ανάγκες και εργαζόμενοι σε βαρέα ανθυγιεινά». Ήδη λείπουν αρκετές κατηγορίες οι οποίες προφανώς θα θιγούν.

Ειδικά για το θέμα της λεγόμενης «εξάλειψης κινήτρων και των ανοικτών παραθύρων που οδηγούν σε κατάργηση των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων», και πάλι οι «διαρροές» λένε ότι αυτό μπορεί να εφαρμοστεί είτε με τη μέθοδο της σταδιακής αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης (όπως προέβλεπε το e-mail Χαρδούβελη), είτε με την κατάργηση των προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου (τράπεζες) είτε (και) με την επιβολή επιπλέον αντικινήτρων σε όσους επιλέγουν την πρόωρη έξοδο.

· Υπάρχει απουσία οποιασδήποτε πρόβλεψης για πάγωμα των μειώσεων σε κύριες και επικουρικές συντάξεις, κατάργηση της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος και επαναφορά της 13ης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους, τα οποία θα ήταν στα πρώτα νομοσχέδια σύμφωνα με τις δεσμεύσεις Στρατούλη.

- Προβλέπει στενότερη «σύνδεση» εισφορών και εισοδημάτων. Βέβαια, στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων δήλωναν μόλις χτες, ότι η κυβέρνηση στηρίζει το κοινωνικό αναδιανεμητικό, καθολικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης και όπου αναφέρεται ενίσχυση της σύνδεσης εισφορών με εισοδήματα, αφορά μόνο τους ελεύθερους επαγγελματίες, που οι ίδιοι ζητούν αυτή τη σύνδεση. Αν είναι έτσι ή δεν είναι θα φανεί πολύ σύντομα. Όμως, σε κάθε περίπτωση, είναι φανερό η επικράτηση της νεοφιλελεύθερης αντίληψης της σύνδεσης των συντάξεων με το εισόδημα.
- Οι ενοποιήσεις ταμείων, εφόσον γίνονται για «εξοικονόμηση», είναι λίγο δύσκολο να πιστέψει κανένας ότι θα γίνει «χωρίς περαιτέρω συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων», όπως λέει η ΓΓ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- Η σταδιακή κατάργηση των φόρων υπέρ τρίτων που έχουν απομείνει (οι πόροι που κατευθύνονταν κυρίως σε επικουρικά ταμεία έχουν ήδη καταργηθεί) θα κοστίσει αρκετά στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και θα υπάρξει νέο έλλειμμα σε ορισμένα Ταμεία.

Τρίτο Σημείο:

«Δημόσια Διοίκηση. Η Ελλάδα δεσμεύεται να:

- «Αναμορφώσει το δίκτυο των μισθών στον δημόσιο τομέα με σκοπό να αποσυμπιεστεί η κατανομή αμοιβών μέσω αύξησης της παραγωγικότητας και κατάλληλων πολιτικών προσλήψεων χωρίς να μειωθούν οι ελάχιστοι μισθοί με τη διασφάλιση ότι το μισθολογικό κόστος του δημόσιου τομέα δεν θα αυξηθεί».

ΔΗΛΑΔΗ:

Τι θα πει «να αποσυμπιεστεί η κατανομή αμοιβών μέσω αύξησης της παραγωγικότητας»; Με απλά λόγια, να συνδεθεί ο μισθός με την παραγωγικότητα-αποδοτικότητα. Φυσικά μέσω αξιολόγησης.

Όπως «διαρρέεται», εκτός από τη σύνδεση των μισθών όλων των εργαζομένων στο Δημόσιο με την απόδοση, υπάρχει και η λεγόμενη «αποσυμπίεση» της κατανομής των μισθών στα μισθολογικά κλιμάκια, που σημαίνει ότι η κλιμάκωση των μισθών θα είναι πιο ευρεία με στόχο το άνοιγμα της ψαλίδας.

Τα δεδομένα μας είναι:

Είναι δηλωμένη η πρόθεση του υπουργού για τη χορήγηση «μπόνους» σε «αρίστους» υπαλλήλους στα πλαίσια αξιολόγησης. Όμως, το μισθολογικό κόστος των «μπόνους» δεν

προκύπτει από πουθενά αλλού, παρά μόνο από τον λεγόμενο εξορθολογισμό των μισθών.

Επομένως, σε ένα νέο μισθολόγιο θα γίνει εξίσωση μισθών υπαλλήλων με τα ίδια προσόντα και την ίδια παραγωγικότητα σε όλο το δημόσιο. Αυτό θα σημαίνει περικοπές μισθών. Γιατί, ακόμη κι αν «δεν θα μειωθούν οι ελάχιστοι μισθοί», θα μειωθούν οι μισθοί στα μεσαία επίπεδα του μισθολογίου με τη μέθοδο της αύξησης των υπαρχόντων βαθμών.

Και, η δέσμευση Κατρούγκαλου για διατήρηση της λεγόμενης προσωπικής διαφοράς (που αφορά χιλιάδες εργαζόμενους) μάλλον θα πάει περίπατο.

- «Πρωθήσει μέτρα για να: βελτιωθούν οι μηχανισμοί προσλήψεων, ενθαρρυνθεί η αξιοκρατική τοποθέτηση ατόμων σε θέση ευθύνης, βασιστεί η αξιολόγηση των υπαλλήλων σε πραγματική αξιολόγηση και ιδρυθούν δίκαιες διαδικασίες μεγιστοποίησης της κινητικότητας των ανθρώπων και άλλων πόρων του δημόσιου τομέα.»

ΔΗΛΑΔΗ:

-Αξιολόγηση, γιατί πως αλλιώς θα υλοποιηθεί η σύνδεση μισθού-απόδοσης-αλλά «δίκαιη»!

-Μόνιμος μηχανισμός κινητικότητας, αλλά με «δίκαιες διαδικασίες»!

-Αλλαγή του τρόπου επιλογής προϊσταμένων με «αξιοκρατική τοποθέτηση ατόμων σε θέση ευθύνης»!

Αν θέλαμε εδώ να μιλήσουμε για την μη αποδοχή της δραματικής συρρίκνωσης των κοινωνικών δομών, της διάλυση των υπηρεσιών που υπολειπουργούν με 250.000 εργαζόμενους λιγότερους, την ανάγκη για μόνιμες προσλήψεις κλπ, μάλλον χάνουμε την ώρα μας.

Η λύση που έχει επιλεγεί για το Δημόσιο είναι η παλιά καλή δοκιμασμένη συνταγή:

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΜΕ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΙΣΘΟΥ-ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ. Οπωσδήποτε λείπει η διαθεσιμότητα-απόλυση. Είμαστε όμως ακόμη μόλις 12 μέρες απόσταση από τις προγραμματικές.

Τέταρτο Σημείο:

«Δ. Τραπεζικός Τομέας και Μη-Εξυπηρετούμενα Δάνεια - Η Ελλάδα δεσμεύεται ότι:

Θα αντιμετωπιστούν τα μη-εξυπηρετούμενα δάνεια με τέτοιο τρόπο ώστε να ληφθεί υπόψη η κεφαλαιοποίηση των τραπεζών (λαμβάνοντας υπόψη τον Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών που έχει υιοθετηθεί), η λειτουργία του δικαστικού συστήματος, η κατάσταση της αγοράς ακινήτων, θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης και κάθε δυσμενούς επίπτωσης στη δημοσιονομική θέση της κυβέρνησης.

Θα συνεργαστεί με τις διοικήσεις των τραπεζών και των ιδρυμάτων για την αποφυγή, την ερχόμενη περίοδο, πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας οικογενειών που βρίσκονται κάτω από ένα ορισμένο όριο εισοδήματος....

...Μέτρα θα ληφθούν ώστε να στηριχθούν **τα πιο ευάλωτα νοικοκυριά** που αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους.

ΔΗΛΑΔΗ:

Η κυβέρνηση δεσμεύεται, ότι:

Θα συνεχιστεί η πολιτική των πλειστηριασμών και της πρώτης κατοικίας αφού συμφώνησε να «συνεργαστεί με τις διοικήσεις των τραπεζών για την αποφυγή (!) πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας οικογενειών με εισόδημα κάτω από συγκεκριμένο όριο».

(Να θυμίσουμε τις εξαγγελίες για απαγόρευση των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας;)

ενώ για τα κόκκινα δάνεια συμφώνησε να «αντιμετωπίσει τα μη-εξυπηρετούμενα δάνεια με τέτοιο τρόπο που να ληφθεί υπόψη κεφαλαιοποίηση των τραπεζών», ενώ μόνο οι πιο ευάλωτες κατηγορίες θα τύχουν κάποιας ευνοϊκής αντιμετώπισης.

Πέμπτο Σημείο:

« Πολιτικές Προώθησης της Ανάπτυξης-Ιδιωτικοποίηση και διαχείριση δημόσιων αγαθών

« Για να προσελκύσει επενδύσεις σε βασικούς τομείς και να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά τα δημόσια αγαθά, οι Ελληνικές αρχές θα: Δεσμευθούν να μην οπισθογυρίσουν ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ήδη ολοκληρωθεί. Όπου έχει ξεκινήσει η διαδικασία υποβολής προσφορών, η κυβέρνηση θα σεβαστεί τη διαδικασία σύμφωνα με το νόμο.»

Αποκαλυπτικό. Οι ιδιωτικοποιήσεις που έγιναν δεν αναστρέφονται για να προσελκυθούν επενδυτές.

- «Αναθεωρήσουν τις ιδιωτικοποιήσεις που δεν έχουν ακόμη ξεκινήσει, με στόχο να βελτιωθούν οι όροι ώστε να μεγιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη για το κράτος, να διευρυνθούν τα έσοδα, να αυξηθεί ο ανταγωνισμός των τοπικών οικονομιών, να προωθηθεί η εθνική οικονομική ανάκαμψη και να τονωθούν οι μακροπρόθεσμες προοπτικές ανάπτυξης.»
- «Υιοθετήσει, πλέον, μια προσέγγιση σύμφωνα με την οποία κάθε περίπτωση θα εξετάζεται χωριστά και επί της ουσίας, με έμφαση σε μακροχρόνιες χρηματοδοτικές μισθώσεις, κοινοπραξίες (συνεργασία ιδιωτικού-δημόσιου τομέα) και συμβόλαια που μεγιστοποιούν όχι μόνο τα έσοδα της κυβέρνησης αλλά και τα μελλοντικά επίπεδα ιδιωτικών επενδύσεων.»

Όπως δηλώθηκε και στη Βουλή, «όχι άλλο ξεπούλημα των ασημικών» (και αυτό μένει να αποδειχτεί), αλλά, αφού πρέπει να προσελκύσουμε κεφάλαια, είναι μια αναγκαία διαδικασία, θα γίνει με και τη συμμετοχή του δημοσίου.

- «Ενοποιήσει το ΤΑΙΠΕΔ με διάφορους οργανισμούς διαχείρισης των δημόσιων περιουσιακών στοιχείων (που επί του παρόντος είναι διασκορπισμένα σε όλο το δημόσιο τομέα) με σκοπό να αναπτυχθούν τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία και να ενισχυθεί η αξία τους μέσω μικροοικονομικών μεταρρυθμίσεων και προσδιορισμό των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων.»

ΔΗΛΑΔΗ

Για όσους δεν κατάλαβαν ακόμη το ΤΑΙΠΕΔ δεν καταργείται αλλά ενισχύεται και απορροφά και άλλους οργανισμούς. Στην προοπτική της κατάργησης του ΤΑΙΠΕΔ είχε στηριχτεί το σχέδιο Στρατούλη για τη σταδιακή αποκατάσταση των διαχρονικά ληλατημένων αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης: ότι δηλαδή «με την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ, θα σχηματίσουμε αποθεματικό κεφάλαιο (για τα ταμεία) με χρηματοδότησή του από το Ταμείο Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης. Σε αυτό το Ταμείο Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης θα μεταφερθούν έσοδα του δημοσίου από τον φυσικό και ορυκτό πλούτο της χώρας και από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, όχι από ιδιωτικοποιήσεις. Από αξιοποίηση κινητής και ακίνητης περιουσίας.»

Έκτο Σημείο:

«Μεταρρυθμίσεις στην αγορά Εργασίας -Η Ελλάδα δεσμεύεται να:

- «Να υιοθετήσει την βέλτιστη πρακτική της ΕΕ **σε όλο το εύρος της νομοθεσίας που αφορά την αγορά εργασίας** μέσω διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους, ενώ θα ωφεληθεί από την τεχνογνωσία των ΙΛΟ, ΟΟΣΑ και της παρεχόμενης τεχνικής συνδρομής.
- **Επεκτείνει και αναπτύξει τα υπάρχοντα προγράμματα που παρέχουν προσωρινή απασχόληση στους ανέργους**, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και, εφόσον δημοσιονομικά περιθώρια το επιτρέπουν, παράλληλα να αναβαθμίσει τα προγράμματα επιμόρφωσης των μακροχρόνια ανέργων.
- Εισαγάγει σταδιακά **μία νέα και «έξυπνη» προσέγγιση στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας** με ισορροπία μεταξύ ευελιξίας και δικαιοσύνης. Αυτό περιλαμβάνει την φιλοδοξία για εξορθολογισμό και, σε βάθος χρόνου, την **αύξηση του κατώτατου μισθού με τρόπο που θα διαφυλάσσει την ανταγωνιστικότητα και τις προοπτικές της απασχόλησης. Η έκταση και το timing των αλλαγών στον κατώτατο μισθό θα γίνουν με διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους** και τους Ευρωπαϊκούς και Διεθνείς Θεσμούς, συμπεριλαμβανομένου του ΙΛΟ-Διεθνές Γραφείο Εργασίας, και θα λάβει σοβαρά υπόψη τις συμβουλές ενός νέου ανεξάρτητου οργάνου για το κατά πόσο οι αλλαγές στους μισθούς είναι σε συνάρτηση με τις εξελίξεις στην παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα.»

ΔΗΛΑΔΗ:

Η αγορά εργασίας θα εναρμονιστεί-ελαστικοποιηθεί περαιτέρω με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Η ελαστική εργασία θα επεκταθεί- το ΥΠΑΡΧΟΝ πρόγραμμα με τους «ωφεελούμενους» θα εκτελεστεί.

Η επαναφορά των ΣΣΕ θα γίνει «σταδιακά» με «έξυπνο» τρόπο, που θα ισορροπεί ανάμεσα σε «ευελιξία» και «δικαιοσύνη»!!! Η αύξηση του κατώτατου μισθού με νόμο, (το 751 που πήγε;) έχει μετατραπεί πλέον σε «φιλοδοξία», με προϋπόθεση ότι «θα διαφυλάσσει την ανταγωνιστικότητα και τις προοπτικές απασχόλησης», ενώ «η έκταση και το timing των αλλαγών στον κατώτατο μισθό θα γίνουν με διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και τους Ευρωπαϊκούς και Διεθνείς Θεσμούς»!

Αυτή η δέσμευση, έχει σίγουρα χρονικό προσδιορισμό, και είναι η ευθεία παραπομπή στις καλένδες!

Έβδομο Σημείο:

«Ανθρωπιστική Κρίση Η Ελληνική κυβέρνηση επιβεβαιώνει τα σχέδιά της να:

«Διασφαλίσει ότι η μάχη ενάντια στην ανθρωπιστική κρίση δεν θα έχει αρνητική δημοσιονομική επίπτωση.»

Εύλογα υποθέτουμε ότι για να μην έχει «αρνητική δημοσιονομική επίπτωση», θα ζητηθεί η συνδρομή της εκκλησίας, των χορηγών αλλά και των εθελοντών πολιτών, ίσως και των κοινωνικών δικτύων. Αυτά δεν έχουν αρνητικές δημοσιονομικές επιπτώσεις.

Τελευταίο Σημείο: Η περίεργη επιμονή στην ενίσχυση της ανεξαρτησίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων –«εάν είναι απαραίτητο μέσω περαιτέρω νομοθεσίας- από όλων των ειδών τις παρεμβάσεις (πολιτικές ή άλλες), εγγυώμενη ταυτόχρονα την πλήρη υπευθυνότητα και διαφάνεια των δραστηριοτήτων της.».

Πρόκειται για κατοχύρωση της ανεξαρτησίας από τις εκλεγμένες κυβερνήσεις των πιο νεοφιλελεύθερων και άγριων «τεχνοκρατών» που πολλές φορές έχουν δώσει δείγματα γραφής σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων.

Επίλογος:

Από την Κυβέρνηση της Αριστεράς με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, περάσαμε με ταχύτητα αστραπής στην Κυβέρνηση Εθνικής Σωτηρίας με κορμό την Αριστερά. Σήμερα, περνάμε ξανά, με ταχύτητα φωτός σε «Κυβέρνηση Διαχείρισης του Μνημονίου με Ανθρώπινο Πρόσωπο» (με δωρητή σώματος την Αριστερά;).

Η «ισορροπία» της κυβέρνησης μεταξύ «ευελιξίας και δικαιοσύνης», οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια εκεί, δηλαδή στην υλοποίηση «μνημονίου με ανθρώπινο πρόσωπο».

Αυτό που βλέπουμε να εξελίσσεται τις τελευταίες βδομάδες, είναι η κατάρρευση της κεντρικής πολιτικής επιλογής του ΣΥΡΙΖΑ, που ενώ απέκλειε «μονομερείς ενέργειες» όπως παύση πληρωμών, διαγραφή χρέους κλπ, είχε μια καθαρή και μη διαπραγματεύσιμη κατεύθυνση: την παραμονή στο ευρώ και την ΕΕ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε την αυταπάτη ότι η πολιτική του μπορούσε να αποδώσει αν:

-Αξιοποιούσε επιχειρήματα για τη **γεωστρατηγική σημασία** του ελληνικού καπιταλισμού.

-Πρόβαλλε τη **στήριξη τμήματος της ελληνικής αστικής τάξης** στην πρόταση του για τροποποίηση πολιτικής.

-Αξιοποιούσε τις **συμμαχίες** που είχε οικοδομήσει σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

-Έθετε στο «τραπέζι» **λογικά επιχειρήματα** για την «αποτυχία» του «προηγούμενου προγράμματος» που έφερε μόνιμη και όχι παροδική ύφεση, εκρηκτική κατάσταση στην κοινωνία, δεν έφερε αύξηση εξαγωγών και εισροή επενδυτών όπως ήταν το «προσδοκώμενο», αλλά μείωση του ΑΕΠ κατά 25% , το δημόσιο χρέος εκτινάχθηκε από το 124% στο 180% του ΑΕΠ, «διαλύθηκε η παραγωγική βάση της οικονομίας μας, υπήρξε μια πρωτοφανής διαδικασία αποεπένδυσης και εσωτερικής υποτίμησης, που δημιούργησε ένα εκρηκτικό μείγμα ύφεσης και αποπληθωρισμού, που δυσχεραίνει καταλυτικά τη προοπτική της ανάκαμψης».

-Έδινε τη **δέσμευση πως «Η Ελλάδα θέλει να εξυπηρετήσει το χρέος της**. Αν το ίδιο επιθυμούν και οι εταίροι μας, καλούνται να προσέλθουν στο τραπέζι του διαλόγου να συναποφασίσουμε τον τρόπο και τις τεχνικές που θα το καθιστούν βιώσιμο.» (Α. Τσίπρας -Προγραμματικές 8/2/2015).

Το πραγματικό πρόβλημα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ περιγράφεται ανάγλυφα στην παρακάτω παράγραφο: «Η νέα κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας επιθυμεί επιδιώκει και εργάζεται ώστε να συνδυάσει τις θεσμικές και δημοσιονομικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωζώνη με τον απόλυτο σεβασμό στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Ο σεβασμός των δημοσιονομικών στόχων του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης αποτελεί ευρωπαϊκή υποχρέωση της χώρας. Η λιτότητα όμως όχι.» (Α. Τσίπρας -Προγραμματικές 8/2/2015).

Ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε **δέσμιος της αυταπάτης ότι το σύμφωνο δημοσιονομικής σταθερότητας μπορεί να γίνει αντικείμενο δημοκρατικής τροποποίησης** με την πίεση του εκλογικού αποτελέσματος. Και ότι η κατάργηση των μνημονίων και η «αλλαγή υποδείγματος» στην οικονομική πολιτική μπορούσαν να υλοποιηθούν χωρίς προβλήματα, άσχετα από την έκβαση της διαπραγμάτευσης για το χρέος. (Είναι χαρακτηριστικό ότι το μισό της χρηματοδότησης του προγράμματος της Θεσσαλονίκης προβλεπόταν να γίνει από ευρωπαϊκούς πόρους).

Όλα αυτά αποδειχτήκαν αυταπάτες και φρούδες ελπίδες, στο «παιχνίδι των συσχετισμών». Γιατί αυτό που ισχύει είναι ότι **η Ε.Ε. δεν είναι «το σπίτι των λαών»**. Είναι ο **«συντονιστής» της δράσης των εθνικών αστικών τάξεων** ενάντια στις εργατικές τους

τάξεις, ενάντια στου διεθνείς ανταγωνιστές τους και ενάντια σε λαούς άλλων χωρών, μια **«κοινή δράση» που τροφοδοτεί και τροφοδοτείται και από μια διαδικασία υπονόμευσης ακόμα και της υποτυπώδους αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας σε επίπεδο εθνικού κράτους**, αφού οι σημαντικότερες αποφάσεις για την δράση των επιμέρους αστικών τάξεων παίρνονται στα συμβούλια των υπουργών στην Ε.Ε., ενώ οι θεσμοί της χρησιμοποιούνται σαν φράγμα για τις εργατικές διεκδικήσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα αντιδραστικό μηχανισμό και οργανισμό που δεν μεταρρυθμίζεται.

Μόλις άρχισαν τα δύσκολα...

Η συζήτηση δεν αφορά πλέον το αν η κυβέρνηση θα υλοποιήσει η όχι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. **Η συζήτηση αφορά το μέλλον του κόσμου της εργασίας.**

Οι αγωνιστές και οι μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς, μπορούμε να κατανοήσουμε πολύ καλά τι σημαίνουν όλα αυτά. Και γι αυτό, σήμερα, πρέπει να **δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να βγει άμεσα ο λαός στο προσκήνιο**. Οι εργαζόμενοι που έδωσαν τη μάχη όλο το προηγούμενο διάστημα, πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να επιβάλουν την επιστροφή του κλεμμένου κοινωνικού πλούτου.

Δεν πρέπει να υπάρχει άλλη αναμονή ούτε μια στιγμή. Γιατί, από τη διάψευση της Ελπίδας, από την απελπισία, θα γεννηθούν τέρατα και να ανοίξει ο δρόμος για την κόλαση. Και θα έχουμε όλοι ευθύνη.

Και, **κυρίως, γιατί υπάρχει κι άλλος δρόμος, πέρα από χρέος, μνημόνια και ευρώ και ΕΕ**. Είναι αυτός που μπορεί και πρέπει να χαράξει ο λαός με τον αγώνα του, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης και την κοινωνική απελευθέρωση.

26-2-2015

Ζέττα Μελαμπιανάκη